

bortdøde Sædegaardseierklasse, at de skulle træde ind i Amtsrådet, uden at man har nogen Sympathie for at see dem der. Nu kan jeg jo, som Sagen foreligger, ikke stemme imod Sogneforstanderskabernes Sammensætning paa den Maade, som det Lovforslag, vi have havt under Behandling, bringer i Forslag, og ved Siden deraf stemme for Sammensætningen af Amtsrådet efter en ny Valgbestemmelse. Men det Sidste er paatrængende, det er en absolut Nødvendighed; det hele Folk venter, at der skeer en Forandring med Hensyn til Amtsrådenes Sammensætning, og at den skeer snarest muligt, og jeg maa derfor bote mig for denne Nødvendighed og stemme for Loven, uagtet jeg ikke i Grunden stemmer for Sogneforstanderskabernes Sammensætning.

Andræ: Min Formening om denne Lovs Virkninger er allerede saa tilstrækkeligt udtalt i det Foregaaende, at jeg ikke behøver at sige, at den just ikke er meget gunstig, og at jeg, medens jeg har den fuldstændigste Overbeviisning om, at Thinget med meget stor Majoritet vil gaae ind paa Loven, dog ønsker, at denne Overbeviisning maatte vise sig at være urigtig. Jeg troer nemlig, at der, saaledes som det ogsaa af en anden æret Taler er blevet berørt idag, er stor Fare for, at den virkelige Udvikling af den communale Frihed skal blive hæmmet ved denne Lov, og derfor vil jeg, uagtet jeg meget vel veed, at denne Afstemning fra min Side jo ingen Virkning vil kunne have med Hensyn til Lovens endelige Vedtagelse, dog fremdeles stemme imod den.

Lundsteen: Det havde været min Agt allerede under de foregaaende Forhandlinger at fremsætte mine Tanker, angaaende det nærværende Lovforslag; men Forhandlingerne bleve afbrudte, hvilket jeg jo vistnok i een Henseende maatte beklage, ikke saameget for mit eget Vedkommende — thi min Menings Udtalelse vil vel kun have liden Indflydelse paa Sagens Resultat i det Hele; men jeg troer, at man derved forhindrede fra at udtale sig over Lovforslagets forskjellige Paragrapher, thi det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at samtlige Forhandlinger dreiede sig saa godt som udelukkende om den første Paragraph. Alligevel fandt jeg det ønskeligt, at Forhandlin-

gerne bleve afbrudte, efterfom de havde taget en Vending, der ikke syntes at være den heldigste. Da jeg nu har Ordet og jeg agter at stemme mod Lovforslaget, vil jeg dog heller ikke undlade korteligen at berøre de Grunde, som bevæge mig dertil. Ettrax i Begyndelsen af det foreliggende Lovforslag hedder det, eller tilkjendegives det idetmindste, at samtlige Sogneforstanderskabers Medlemmer skulle udgaae af et frit Valg fra Valgernes Side, og mod dette Princip er der vistnok ikke det Mindste at indvende. Men besynderligt nok indeholder den Paragraph, som opstiller denne fuldkomne rigtige Grundfætning, med det Samme ogsaa en Afvigelse deraf, idet den nemlig bestemmer, at Sognepræsten uden videre skal indtræde som fast Medlem af Sogneforstanderskabet. Man maatte vel spørge om Grunden til, at denne Undtagelse er gjort. Jeg har søgt i Udvalgets Betænkning Oplysning derom, men har ikke kunnet finde den, og jeg maa altsaa antage, at Sagen maa være saa indlysende, at den ikke videre behøver at omtales, med andre Ord, at den er fremgaaet af Sagens egen Nødvendighed, en Nødvendighed, som jo ogsaa har sin Indflydelse i saa mange andre af Livets Forhold, hvor man ogsaa tit finder sig foranlediget til at afvige fra den Grundfætning, man selv havde opstillet, og som man jo i grunden helst vilde følge. Hvilken er altsaa den Nødvendighed, som byder, at Sognepræsten skal tage Sæde i Sogneforstanderskabet? Det skulde være Forretningerne, som gjorde dette nødvendigt, og man vil vel først og fremmest henvise til Fattig- og Skolevæsenet; thi, at Præsten nødvendigviis skulde deeltage i Forhandlingerne over Sognets Veivæsen eller om Bevillinger, angaaende Krohold, Handelsberetigelse o. s. v., antager man sikkert ikke. Nødvendigheden maatte altsaa ligge deri, at Præsten skal bestyre Skolevæsenets og Fattigvæsenets Anliggender; men, seer jeg længere hen i det foreliggende Lovforslag, saa finder jeg mig ganske overrasket ved Bestemmelsen i § 8, hvor det hedder, at det er aldeles ikke nødvendigt, at Præsten har med Fattigvæsenets Anliggender at gjøre; nei, tværtimod! det er aldeles viskaarligt, om han kommer til at besætte sig dermed eller ei fremfor de andre Medlemmer af